

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 17 lutego 2015 r.

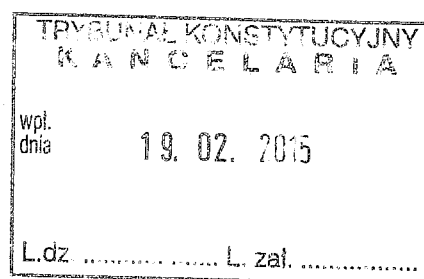
sygn. akt K 58/13

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY
al. J.Ch. Szucha 12a
00-918 Warszawa

Wnioskodawca:

**Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego
reprezentowany przez:**

prof. dr hab. Marka Chmaja, radcę prawnego
Kancelaria Radcowska Chmaj i Wspólnicy Sp.k.
ul. Flory 9 lok. 4, 00-586 Warszawa

Uczestnicy:

**Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
Prokurator Generalny**

PISMO PROCESOWE WNIOSKODAWCY

W ODPOWIEDZI NA PISMO PROCESOWE PROKURATORA GENERALNEGO Z DNIA 4 LUTEGO 2015 R.

Niniejszym, w związku z pismem Pana Prezesa Andrzeja Rzeplińskiego z dnia 9 lutego 2015 r. (doręczonym w dniu 13 lutego 2015 r.) z prośbą o ustosunkowanie się do załączonego pisma procesowego Prokuratora Generalnego z dnia 4 lutego 2015 r. w związku z modyfikacją wniosku Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego do Trybunału, odpowiadając na przedmiotowe pismo Prokuratora Generalnego – podnoszę, że pełnomocnik procesowy nie ma samodzielnej legitymacji procesowej, lecz działa w imieniu mocodawcy, w tym wypadku Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, którego legitymacja procesowa do złożenia do Trybunału wniosku, w sprawach o których mowa w art. 188 Konstytucji, w świetle art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji, nie powinna budzić jakichkolwiek wątpliwości.

Należy jedynie nadmienić, że legitymacja procesowa oznacza uprawnienie do występowania w procesie w charakterze powoda (legitymacja czynna) lub pozwanego (legitymacja bierna) (G. Misiurek [w:] H. Dolecki (red.), T. Wiśniewski (red.), Komentarz do art. 65 Kodeksu postępowania cywilnego, Warszawa 2013, s. 179). Zdaje się, że Prokurator Generalny, podnosząc zastrzeżenia w piśmie z dnia 4 lutego 2015 r., miał na myśli zdolność postulacyjną

pełnomocnika, czyli zdolność do osobistego działania w imieniu Pierwszego Prezesa przed Trybunałem.

Dopuszczalność reprezentacji tak wnioskodawcy, jak i innego uczestnika postępowania w postępowaniu przed Trybunałem przez umocowanego przedstawiciela, w szczególności przez umocowanego radcę prawnego, nie budzi wątpliwości. Jak wynika z treści pisma Prokuratora Generalnego z dnia 4 lutego 2015 r., dopuszczalność działania Pierwszego Prezesa SN w postępowaniu przed Trybunałem przez pełnomocnika również nie budzi wątpliwości Prokuratora Generalnego. Wątpliwości budzi jednak dopuszczalność modyfikacji wniosku podmiotu legitymowanego w świetle art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji, działającego przez pełnomocnika. Zauważyć jednak należy, iż żaden przepis prawa nie stoi temu na przeszkodzie. W dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, nie zgłoszono wątpliwości co do dopuszczalności wystąpienia przez podmioty, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-6 Konstytucji – z wnioskiem do Trybunału podpisanym przez umocowanego pełnomocnika. Zróżnicowanie dopuszczalności zastępstwa procesowego w tym zakresie w stosunku do podmiotów, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz podmiotów określonych w art. 191 ust. 1 pkt 3-6 Konstytucji nie znajduje uzasadnienia ani w obowiązujących przepisach prawa, ani w orzecznictwie, ani też w ratio legis unormowania zawartego w art. 191 ust. 1 Konstytucji.

W tym miejscu trzeba wyraźnie podkreślić, że pismo procesowe z dnia 11 grudnia 2014 r. nie stanowi zmiany przedmiotowej zaskarżenia, tj. nie zmienia przedmiotu wniosku, ani go nie rozszerza. Pismem tym wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego do Trybunału z dnia 4 listopada 2013 r. został skonkretyzowany i w części ograniczony. Pełnomocnik Pierwszego Prezesa działał w bardzo szczegółowo określonych granicach umocowania. Wskazuje na to wprost zakres pełnomocnictwa z dnia 21 października 2014 r. stanowiące formalne potwierdzenie, że kształt wniosku został określony bezpośrednio przez podmiot uprawniony (pełnomocnictwo złożone do akt sprawy). Pełnomocnik, prof. dr hab. Marek Chmaj, radca prawny, składając wniosek z dnia 11 grudnia 2014 r. nie działał zatem w imieniu własnym, lecz w imieniu Pierwszego Prezesa SN.

W celu uniknięcia wszelkich wątpliwości, potwierdzam i podtrzymuję wniosek z dnia 11 grudnia 2014 r. podpisany przez mojego pełnomocnika prof. dr hab. Marka Chmaja.

Załączniki:

- pięć egzemplarzy pisma.

Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF